

ΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΝΕΦΟΣ. (*)

(Κατὰ τὸ Γερμανικόν).

Ἀνθύλλιον τηρόμενον ἀθλίως
Ὑπὸ ἀκτῖνός που ἡλιακῆς,
Διὰ φωνῆς του ἱκετευτικῆς :
« ὦ νέφος » εἶπε « νεῦσόν μοι φιλίως ! »
« Σταγόνα σου κατάπεμψόν μοι μίαν
« Τὰ ἀσθενῇ μου μέλη ν' ἀναρρώσης,
« Ἐαρινὴν φαιδρότητα γλυκεῖαν,
« Ἰσχὺν πρὸς εὐωδίαν νὰ μοὶ δώσης ! »
— « Ὅρείλω περαιτέρω νὰ ὀδεύσω,
Ἀλλὰ θὰ ἐπανεέλθω νὰ σ' ἀρδεύσω.
Ὑπομονὴ δὲν πρέπει νὰ σὲ λείψῃ. — »
Τὸ νέφος ἀπαντᾷ ἀπὸ τὰ ὕψη.

Πετᾷ, πλὴν μαρανθὲν τὸ ἄνθος κλίνει,
Ἐκρήγνυται ἐλθὼν μετὰ καιρὸν,
Τὸ σύννεφον εἰς χεῖμαρρον σφοδρόν·
Πλὴν τί πρὸς τ' ἄνθος ἡ βροχὴ ἐκείνη ;
Τί τ' ὠφελεῖ ἡ ἄρδευσίς του πλέον ;
Ἀπέθανε τὸ ἄνθος τὸ ὠραῖον !

Παρὰ πτωχὸν τεταλαιπωρημένον
Ὁ πλούσιος, ἐν τάχει διαβαίνων,
Ποσάκις ὡς τὸ νέφος δὲν λαλεῖ ;
Ἀφ' οὗ δεινοπαθῶν δ' ἐκεῖνος πέσῃ,
Τὸν κλαίει τότε ὅσον εἰμπορέσῃ
Καὶ ἐλεεῖ, ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ; . . .
Φεῦ ! ἄκαρπος ἡ μεταμέλειά του,
Τὰς πύλας μάτην κρούει τοῦ θανάτου !

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

(*) Ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Συλλόγῳ «Βόρει» ἀναγνωσθείσης λυρικῆς συλλογῆς τοῦ ὑπογρά-
φουμένου ποιητοῦ.